

La comunitat internacional negocia disminuir l'índex de contaminació

◆ Taula rodona sobre la lluita contra el canvi climàtic al CECCP

◆ La Diputació de Barcelona apostar pels territoris intel·ligents

www.catalunyaconstruye.com

Escalfament global. Procés de desglaç en un iceberg a l'Antàrtida.

El canvi climàtic, immune als acords internacionals

► La COP 19 se salda amb un tímido acord de contribució per reduir les emissions

► L'objectiu de la cimera és garantir mesures per reduir l'escalfament global

Anna Carrió || MONOGRÀFICS

La 19a cimera sobre el canvi climàtic organitzada per les Nacions Unides (ONU), l'anomenada COP 19, que va tenir lloc a Varsòvia (Polònia) del 11 al 22 de novembre, no va arribar a cap acord pel qual pogués ser recordada. Al contrari, passarà a la història per l'estampida en bloc d'oenagés i països en desenvolupament que no van dubtar a abandonar la reunió davant les reticències de moltes nacions a comprometre's a presentar els seus objectius de reducció abans del 2015. Després

de Varsòvia, que hauria d'haver suposat una etapa important en la transició cap a un futur sostible, no porta a res".

COMPROMÍS. La cimera es va saldar a última hora amb un acord en què les nacions participants "contribuiran", però no es comprometran, a la firma d'un nou pacte contra el canvi climàtic. Aquest fet permetrà establir un esborrany en què per primera vegada s'inclou la paraula compromís i es dóna peu a un calendari de treball. Això deixa la porta oberta a un acord que acaba amb els obstacles en les nego-

cacions entre països desenvolupats i en desenvolupament a l'hora de compartir els problemes que comporta la limitació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle. L'última cimera de l'ONU sobre el canvi climàtic celebrada a Doha (COP18) es va acabar amb una resolució per allargar el període de compromís del Protocol de Kyoto fins al 2020, però alguns dels països més contaminants, com els Estats Units, la Xina, Rússia, el Japó, el Canadà o Polònia (païs amfitrió i un dels que més contamina pel carbó que produceix), no s'hi van sumar. Representants de més de 190 països van necessitar més de 10 dies per arribar a un tímido acord d'última hora, després d'uns dies de difícils negociacions.

Els països participants segueixen dividits. L'ajuda financerà dels païs-

sos del Nord dirigida als del Sud per lluitar contra el canvi climàtic i la creació d'un mecanisme per solucionar les pèrdues i els danys d'aquests últims son els principals obstacles. L'objectiu actual passa per aconseguir tancar un gran acord sobre la reducció de gasos d'efecte hivernacle i evitar que el protocol de Kyoto quedí reduït a gairebé res.

REDUCCIÓ D'EMISSIONS. Segons un informe del projecte Global Carbon del Centre Tyndall per a la investigació del canvi climàtic de la Universitat d'East Anglia al Regne Unit, els nivells d'emissions de diòxid de carboni per la crema de combustibles fòssils durant el 2013 estan un 61% per sobre dels registrats el

1990, any en què aquesta dada va ser una referència per al Protocol de Kyoto. Aquest informe, que es va donar a conèixer durant la COP 19, indica que durant el 2013 s'ha aconseguit un nou rècord en les emissions de diòxid de carboni, i assenyala la Xina (27%), els Estats Units (14%) i la Unió Europea (10%) com els principals responsables d'aquest desastre mediambiental

durant el 2012. En aquest escenari, molts experts asseguren que si la temperatura augmenta per sobre de dos graus Celsius durant els anys vients, els efectes seran devastadors i irreversibles per al planeta.

Segons va remarcar la ministra índia de Medi Ambient, Jayanthi Natarajan, el món necessita que els països industrialitzats disminueixin l'índex de contaminació, per d'aquesta manera rebaixar el pes del canvi climàtic sobre els països en desenvolupament. "A l'Índia, creiem que cada país desenvolupat ha de presentar els seus compromisos per gestionar les seves emissions de gas d'efecte hivernacle en funció de les capacitats nacionals", va afirmar.

En aquest mateix context, la delegació del Brasil va posar sobre la taula la possibilitat que els ambientalistes proposin una metodologia clara que permeti calcular les emissions passades de cada país per incloure-les en l'acord de l'ONU per al 2015, però la idea no va ser acceptada pels països industrialitzats que es neguen a presentar els seus compromisos de reducció d'emissions.

Tot i que les nacions han arribat al pacte de contribuir en lloc de comprometre's, la UE és l'única que presentarà els seus compromisos de reducció d'emissions el gener de l'any que ve.

ELS EFECTES. "Les accions de la comunitat internacional per combatre l'escalfament global em semblen insuficients, els mètodes per minimitzar la tem-

peratura global sota els 2 graus amb relació als nivells preindustrials segueixen fallant", va afirmar el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides (ONU), Ban Ki-moon, encara que va assegurar que manté l'esperança de veure un futur amb menys emissions contaminants. "He vist avenços significatius que apunten a un ambient lliure de contaminació, el món ho necessita, les nostres nacions ho necessiten", va comentar.

FACTORS HUMANS. Les paraules de Ban Ki-moon se sumen a les de molts experts presents a la cimera que asseguren que durant el 2013 la calor va augmentar en tots els continents excepte a l'Antàrtida,

a causa de factors humans que van alterar el cicle de l'aigua i la temperatura dels mars. Encara que no ha estat l'any més calorós, ha estat marcat per fenòmens climàtics extrems, com el tifó Haiyan, que va castigar les Filipines el mes de novembre passat, i una pujada del nivell del mar sense precedents.

A les Filipines,

el nivell del mar puja a un ritme de 12 mil·límetres a l'any, quatre vegades més que la mitjana a tot el planeta, dades que expliquen la furia amb què el tifó va arrasar el país.

L'Amèrica Llatina i el Carib són molt vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic, segons un informe del Panel Intergovernamental de Canvi Climàtic (IPCC), que assenyala que la variabilitat climàtica i els esdeveniments extrems estan afectant greument aquestes zones en els últims anys. La pèrdua d'ecosistemes i espècies de flora i fauna són alguns dels efectes de l'efecte hivernacle. Juan Carlos Jintiach, responsable de la Coordinadora d'Organitzacions Indígenes de la Conca Amazònica (CPICA), va manifestar que "és hora de prendre accions immediates" per salvar boscos i reduir l'escalfament global.

"La desforestació és el nostre gran problema", va denunciar, i va explicar que el canvi climàtic ha suposat per al seu poble "la pèrdua d'ecosistemes, d'espècies de flora i fauna".

La cimera COP 19 és un espai internacional preparat per dialogar i reflexionar sobre els efectes del canvi climàtic i les fórmules per reduir les emissions contaminants del món.

La falta de compromís d'algunes nacions ha destapat la caps de Pandora i oenagés, organitzacions indígenes, experts i representants de països en desenvolupament han manifestat la seva opinió que és necessari anar més enllà de grans negociacions i de grans cimeres internacionals, i passar d'una vegada per sempre a l'acció.*

El concepte. Obra de Paula Bruna, que simboliza l'alteració de l'acció humana, exposada a Drap-Art.

BONES PRÀCTIQUES

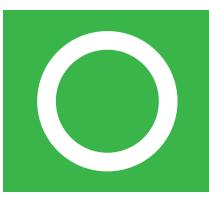
Drap-Art 2013, exemple de compromís global

pública pretenen demostrar que el que considerem escombraries pot arribar a convertir-se en art. Vidre, fusta, plàstic, ferro, cartó, paper i fins i tot elements orgànics, peces tecnològiques, telèfons o càmeres de fotos són els elements principals de les peces artístiques que es poden veure a la mostra. *El residu té valor*, això diu el leitmotiv del Premi Residu'Art 2013, que premia la reutilització i la valorització dels residus per transformar-los en un recurs vàlid i renovable.

Darrera de totes les obres hi ha una profunda reflexió del món actual. Algunes propostes giren entorn de la relació de l'esser humà amb la nova naturalesa tecnològica; altres són molt crítiques amb el sistema i l'especulació urbanística, però totes deixen una porta oberta a la interpretació personal.

Una de les propostes que destaquen pel seu compromís amb el medi ambient i el seu component sostenible és l'obra de Paula Bruna, una instal·lació de llunes de conserva que alberguen plantes活s al seu interior per simbolitzar l'alteració que provoca la mà humana en el nostre entorn i intenta reflexionar sobre els límits entre el món natural i els objectes artificials.

Com a novetat, aquesta edició compta amb la col·laboració especial de HA Schult, pioner de l'art mediambiental i coneixedor pels seus Trash People, un exèrcit de ferralla que ja ha recorregut mig món, i que torna a visitar Barcelona per promoure el reciclatge artístic.

LLUITA CONTRA L'ESCALFAMENT GLOBAL

Es necessita més planificació, inversió i nous incentius

Aquests tres aspectes són clau per aprofitar la transició i avançar cap a un model productiu baix en carboni que redueixi les emissions de gasos d'efecte hivernacle

Xavier Puig Garcia || MONOGRÀFICS

Es resultats de les cimeres contra el canvi climàtic no deixen de ser últimament les cròniques d'una decepció anunciada. Malgrat els esforços per compartir els problemes que comporta la limitació d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, els acords a nivell mundial són escassos i tènues. I la que es va celebrar fa poc a Varsòvia (Polònia) no ha estat una excepció. Almenys així ho creuen els experts reunits per EL PERIÓDICO DE CATALUNYA a la seu del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports per analitzar la situació.

Frederic Ximeno, soci i director de desenvolupament de negoci a ERF, apunta que "malgrat que es fan timids passos, els resultats han sigut fluïxos per aconseguir un acord global", ja que la cimera no va avançar ni en temes de compromisos de reducció ni en com s'avallaran, encara que es va consensuar un text –després de canviar el terme *compromisos per contribucions*– i es va fixar un nou calendari. El problema, segons Carlos Chica, de la comissió d'aigua i energia del Col·legi d'Enginyers, és que hi ha una divergència entre la teoria contra el canvi climàtic i la realitat i, "desgraciadament prevaleixen massa els interessos privats i polítics. Hi ha massa hipocresia". Potser una manera d'aconseguir resultats és "introduint incentius econòmics

que accompanyin les propostes", com suggerí Ignasi Fontanals, CEO d'OptiCits-IQS, entre altres coses perquè la lluita contra el canvi climàtic encara es veu com una utopia. Però no tot són fracassos. Pel director de Medi Ambient d'Idom, Segimon Serrat, des del punt de vista pràctic de la cimera, s'han de destacar els mecanismes d'ajuda aprovats per reparar les pèrdues i danys que pateixen les nacions més vulnerables a les anomalies climàtiques, com huracans o inundacions. Encara que els científics es mostren reticents a relacionar directament el canvi climàtic amb fenòmens meteorològics extrems, no deixa de resultar paradoxal que la Cimera de Varsòvia comencés marcada per la tragedia del tifó a Filipines. No obstant, els científics coincideixen que hi haurà més recurrència de fenòmens extrems. Això comporta més responsabilitat per a les empreses, que hauran de planificar a partir d'ara les seves actuacions tenint present el canvi climàtic i, si es produeixen efectes a mitjà o llarg termini, hi tindran la seva part de responsabilitat. Com recorda Serrat, "el principi de qui contaminava paga serà difícil d'aplicar", però de moment aquesta resolució ja ha donat satisfacció a les companyies d'assegurances i els despats d'advocats.

A Espanya, encara hi ha el missatge subliminal que les tarifes elèctriques pugen per culpa de les renovables

EUROPA PERD PES. Encara que menys del que molts esperaven, els acords de Varsòvia, essencials

per aconseguir avanços en la lluita contra el canvi climàtic, permeten com a mínim perfilar un full de ruta cap a l'acord definitiu i vinculant en matèria d'emissions que s'hauria d'aconseguir a la cimera del 2015 i que entrerà en vigor a partir del 2020. Ara queda pendent un llarg camí per arribar a la cita de París del 2015, on la capital francesa té l'oportunitat de recuperar per a Europa el protagonisme perdut amb les iniciatives impulsades anys enrere.

Un paper que, en paraules de Ximeno, es va perdre a Copenhagen el 2009, després d'una humiliant derrota dels principis proposats per fer un canvi en el model econòmic i productiu baix en emissions de carboni. A més, no només va perdre el lideratge, sinó també la cohesió interna. Un avantatge per a països com la Xina o els Estats Units, que fins ara són dels més influents en la manera d'abordar l'escalfament global del planeta. Una situació, no obstant, que també podria canviar, segons Carlos Chica, perquè els Estats Units passaran de ser importadors de combustibles fòssils a exportadors de gas pel *fracking*, i "això provocarà un canvi geoestrètic mundial" i amb més predisposició a entrar en el joc de les emissions. De la mateixa manera, a la Xina, on hi ha ciutats amb altíssims índexs de contaminació, ja es comencen a rellançar les nuclears i es tenen més en compte com a alternativa al carbó.

POTENCIAR LA INVESTIGACIÓ. Carlos Chica recorda que estem al nivell de demanda de fa vuit anys, i que no necessitem tant buscar nous models de producció com potenciar els actuals, perquè no tornarem als estàndards anteriors, a més d'apostar per potenciar més la investigació i la planificació.

Un altre dels aspectes que apunten els experts en la lluita contra el canvi climàtic és que l'actual situació de crisi està provocant que es compleixin alguns dels compromisos del protocol de Kyoto, més pel descens de l'activitat productiva que per una clara voluntat de reducció d'emissions. Però això genera una oportunitat si se sap aprofitar aquesta situació d'interinitat fins al període 2015-2020, que s'ha d'utilitzar per elaborar una planificació més eficient i sostenible.

LA CONTAMINACIÓ, UN PROBLEMA DE SALUT. A Catalunya, el 65 per cent de les emissions responsables de l'efecte hivernacle es concentren en els sectors coneguts

les tarifes més cares. A més, en el cas de Catalunya, que ha estat líder en renovables, com l'eòlica, s'ha perdut terreny en favor d'altres comunitats malgrat disposar d'una indústria competitiva. La inseguretat jurídica, segons el parer dels experts, és part del problema, com també va passar amb la fotovoltaica i els horts solars, amb canvis constants en la legislació.

CIUTATS AUTOSUFICIENTS. Una altra de les esperances posades en la lluita contra el canvi climàtic, i en què encara hi ha marge de millora, és a potenciar les ciutats autosuficients. Un sistema en què la gestió ecològica i transversal dels recursos comporta edificis i espais públics que es poden proveir amb els seus propis mitjans. Per això és necessària una bona planificació a llarg termini, amb una visió ambiental global, però treballant "de

baix cap amunt", i on els governs locals i els ciutadans poden incentivar aquests canvis. Tot i així, els experts reunits per EL PERIÓDICO DE CATALUNYA consideren que la consciència i l'educació són clau per al seu èxit. I ho exemplifiquen amb el fet que les despeses energètiques en municipis alemanys són encara inferiors en un terç respecte a Espanya, malgrat disposar de pitjors condicions solaris. O a nivell domèstic, amb els diversos exemples que funcionen, sense necessitat d'aplicar tecnologia, i que es basen exclusivament a aplicar el sentit comú per guanyar eficiència energètica.

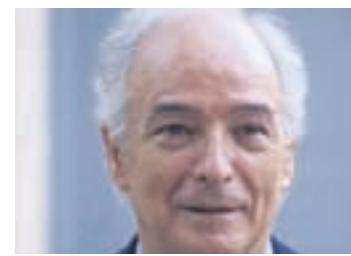
"Hem de treballar a nivell local, a les ciutats, sense utopies i amb incentius que motivin"

En grup. Els participants en la taula rodona organitzada per EL PERIÓDICO.

CARLOS CHICA

COL·LEGI D'ENGINYERS
DE CAMINS, CANALS I PORTS

"A curt termini necessitem inversió per lluitar contra el canvi climàtic; i a llarg, formació i conscienciació"

FREDERIC XIMENO

SOCI I DIRECTOR DE
DESENVOLUPAMENT DE NEGOCIS A ERF

"L'única opció per evitar el col·lapse és invertir en un canvi de model econòmic productiu baix en carboni"

SEGIMON SERRAT

DIRECTOR DE MEDI AMBIENT D'IDOM

"La solució serà tecnològica i passa per la captació, l'emmagatzematge i la fixació del diòxid de carboni que emetem"

IGNASI FONTANALS

CEO D'OPTICITS-IQS

"Hem de treballar a nivell local, a les ciutats, sense utopies i amb incentius que motivin"

Vídeo resum de la taula rodona a www.catalunyaconstruye.com

► Una smart city és una ciutat oberta, que pensa, és sàvia i aprèn d'ella mateixa. A més, és una ciutat on viu una societat intel·ligent, molt activa en tots els seus processos i molt participativa. Energia, tecnologia i innovació agafen molt protagonisme en un espai construït de manera sostenible que gestiona totes les seves peces de manera integrada. Mobilitat, governabilitat, economia, resiliència i seguretat, són alguns dels molts factors que giren al voltant de tres recursos: les persones, l'economia i les tecnologies de la informació i la comunicació.

Representació institucional. Estand de la Diputació de Barcelona en l'últim congrés mundial sobre smart cities.

Les 'smart regions' guanyen territori

La Diputació de Barcelona facilita la planificació i ofereix suport tècnic i econòmic a iniciatives urbanes intel·ligents

Anna Carrió || MONOGRÀFICS

Alguns estudis coincideixen a afirmar que l'any 2050, el 70% de la població mundial viurà en ciutats. Veient el que ens depara un futur no tan llunyà, la gestió de les ciutats és un dels aspectes fonamentals en les polítiques del segle XXI. En aquest sentit, governs i empreses privades han posat tota la carn a la graella per implantar noves tecnologies que facilitin la gestió de les ciutats, com per exemple sensors per controlar el trànsit, il·luminació intel·ligent, sistemes d'informació sobre el transport, reg intel·ligent dels jardins i processos burocràtics via internet, entre altres. Però aquest gran pas cap endavant no s'acaba aquí. Per poder gestionar tots els aspectes

d'una ciutat del futur és necessari adaptar les infraestructures als nous temps per donar pas a les anomenades *smart cities*; però els que realment s'impliquen en els processos de cocreació de les ciutats *smart*, els *smart citizens*, agafen cada vegada més importància.

SOCIETAT INTEL·LIGENT. Millorar la qualitat de vida de les persones, obrar a favor de la sostenibilitat econòmica i ambiental, procurar una gestió eficient dels serveis, treballar per a la innovació en materials, recursos i models, i utilitzar la tecnologia de forma intensiva són els objectius d'una ciutat intel·ligent.

Les infraestructures d'aquestes ciutats agafen especial importància ja que tots els serveis, tant públics com privats, han de treballar de ma-

nera integral connectats entre ells. La informació es converteix en la millor eina per aportar coneixement, afegir valor i generar eficiència. Les noves tecnologies de la informació i la comunicació aporten eines que interpreten totes les dades que es generen en un territori *smart* i participen en la gestió, però sense una societat intel·ligent, innovadora, sostenible, activa i participativa, no és possible.

LÍNIES D'ACTUACIÓ. Les *smart cities* han modernitzat els principis d'economia, eficàcia, eficiència i transparència que inspiren les actuacions de l'administració pública local. En aquest sentit, la Diputació de Barcelona coordina aliances amb socis internacionals i busca de forma activa recursos econòmics que

afavoreixin el creixement equilibrat i sostenible de les ciutats i de la regió. A més dels ciutadans intel·ligents, els territoris agafen protagonisme més enllà de les ciutats *smart*, i ja es parla de *smart regions*.

Un servei com la teleassistència 24 hores i 365 dies a l'any incrementa la qualitat de vida de més de 61.000 persones de 306 municipis de la demarcació de Barcelona, i es complementa amb 4.000 dispositius de seguretat que detecten mobilitat o passivitat, caigudes, gas i fum, així com absència. L'administració pública local de Barcelona s'ha proposat avançar en projectes que augmentin l'autonomia de les persones.

Impulsar un territori equilibrat i

Ciutadans, economia i tecnologies de la informació i la comunicació, els requisits d'una 'smart city'

sostenible és un altre dels punts recollits en la línia d'actuació de la diputació, que compta amb projectes com el Sistema d'Informació Territorial de la Xarxa d'Espaces Lliures (SITXELL), reconegut pel premi de les Nacions Unides al servei públic (UNPSA 2012), pensat perquè els municipis gestionin els seus espais lliures.

Fomentar plans d'eficiència i estalvi energètic als municipis i fomentar la utilització de les energies renovables mitjançant sistemes per mesurar i controlar el consum d'energia, per exemple, i facilitar la gestió interna dels municipis a través d'eines TIC són dues de les prioritats de l'administració. En aquest àmbit, el núvol de la diputació, un *cloud* privat municipal amb 20 aplicacions, recull tota la informació sobre infraestructures i gestió municipal per a ajuntaments. Per la seva banda, la Diba Dades Obertes posa a disposició dels usuaris totes les dades que es destilen de la ciutat intel·ligent perquè empreses, associacions i ciutadans les usin en la creació de nous productes i serveis que aportin valor, innovació i impuls social i econòmic.

A més, la Diputació de Barcelona contribueix a crear *smart destinations*, mitjançant materials multimèdia i virtuals amb l'ús de codis QR en itineraris senyalitzats, reflexiona sobre iniciatives territorials innovadores a favor del desenvolupament econòmic, treballa per activar l'àmbit de l'esport i construeix solucions *smart* per a la xarxa local de carreteres, amb la implantació de la fibra òptica. *

Si voleu,
poc a poc, però
digueu-me
residus que van
al contenidor
GROC!

SEPARAR BÉ, UN JOC DE NENS

LLAUNES DE FERRO

AMPOLLA DE PLÀSTIC

AEROSOL

XARXA DE FRUITA

FILM D'ALUMINI

DESODORANT

BRIC

POT DE DETERGENT

BAFATA DE POREXPLAN

BOSSA D'APERITIU

BOSSA DE PLÀSTIC

TAPS DE POTS

I TU, SI HAS DUBTAT, CONSULTA ENVASONVAS.CAT O DESCARREGA L'APLICACIÓ "RESIDUS"

Amb el finançament de:

012
gencat.cat
Codi de la fàbrica: espres-catalunya

Generalitat
de Catalunya

EL PERFIL

► Llicenciat en Dret i màster en Dret Comparat per la Universitat Autònoma de Barcelona, Carles Rossinyol milita a Convergència i Unió (CiU) i desenvolupa la seva activitat professional a la Diputació de Barcelona. Va ser regidor del Grup Municipal de CiU a l'Ajuntament de Sabadell durant un any (2011-2012), director

de Serveis Jurídics de la Sindicatura de Comptes (1997-2011) i és autor del llibre *La responsabilidad contable y la Gestión de los recursos públicos. Análisis de la doctrina del Tribunal de Cuentas*. Des del 1995 fins al 1999 va exercir com a professor de Dret Administratiu i Pràctica Jurídica a la UAB.

“No hi haurà ‘smart cities’ sense ciutadania ‘smart’”

“La Diputació de Barcelona ofereix recursos compartits als ens locals”

Anna Carrió || MONOGRÀFICS

Barcelona s'ha convertit en un referent mundial en matèria de *smart cities*, fet que queda demostrat amb l'Smart City Expo World Congress celebrat recentment, però el concepte de *smart city* es pot adaptar a qualsevol territori?

–Els responsables polítics, des dels diferents graus de responsabilitat de govern, hem d'assumir el repte de canviar els pobles i ciutats on vivim per adequar-los a les exigències del segle XXI: eficiència energètica, mobilitat, connectivitat, qualitat de vida i medi ambient. Tot això amb el suport imprescindible de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC).

En aquest context, el concepte de ciutat intel·ligent s'ha introduït com un element estratègic, que engloba els factors de producció urbana moderna en un marc comú i posa en relleu la creixent importància de les TIC, el capital social i el medi ambient, en el perfil de la competitivitat de les ciutats. La importància d'aquests dos conceptes –capital social i capital mediambiental– és el que permet diferenciar una ciutat digital d'una ciutat ciutat convencional, diferenciació que també és aplicable a un entorn més ampli, de regió.

–De quina manera s'està expandint Barcelona en el seu camí per convertir-se en una *smart city*?

–Deixant a part la ciutat de Barcelona, que exerceix un lideratge inquestionable en estratègies de *smart city*, pel que fa a la resta de municipis de les comarques de Barcelona destaca algunes iniciatives locals que es van presentar a la Smart City Expo de Barcelona, a l'estand de la Diputació de Barcelona,

com la gestió eficient de l'enllumenat i el projecte d'aprofitament de biomassa de la ciutat de Sant Cugat del Vallès; la telegestió del reg dels parcs i jardins i la recollida pneumàtica de residus a Sabadell; la xarxa d'innovació educativa i els entorns d'aprenentatge i educació del segle XXI de Viladecans; i el Govern obert (dades obertes) i el coworking (emprendadors i *digizens*) a Sant Feliu de Llobregat, entre altres.

–¿Què és una *smart region*?

–Començó amb un cas concret: el projecte Smart-Eix Diagonal uneix quatre capitals de comarca (Manresa, Igualada, Vilafranca del Penedès i Vilanova i la Geltrú) que han firmat un protocol de col·laboració per vertebrar el territori al voltant de tres eixos: millorar la sostenibilitat i la competitivitat de les ciutats, així com la qualitat de vida de les persones.

A nivell europeu, la Comissió Europea promou l'estratègia d'especialització intel·ligent en investigació i innovació RIS3 (Research and Innovation Smart Specialisation Strategy) perquè els estats membres i les regions de la Unió Europea identifiquin les especialitzacions de coneixement que encaixin millor amb el seu potencial d'innovació, d'acord amb els seus recursos i capacitats. Europa incentiva la implementació de la RIS3 als diferents territoris per al període 2014-2020. En aquesta línia, la Diputació de Barcelona dóna el seu suport en tres grans àmbits: serveis a la ciutadania, infraestructures i planificació i gestió. Així, s'estan desenvolupant iniciatives per anar convertint el territori en *smart region*.

A més, la diputació, amb caràcter general, treballa per oferir un pla d'actuació que aglutini totes les iniciatives que es porten a terme des de les diferents àrees i millorar d'aquesta manera l'oferta de suport als ens locals.

PROGRÉS

“La implantació de tecnologies intel·ligents es pot fer en col·laboració amb el sector empresarial”

–En un context de crisi econòmica, ¿com es pot plantejar la implantació de noves tecnologies?

–En molts casos, precisament la crisi econòmica és el motiu per implantar tecnologies intel·ligents, que estalviuen recursos i despesa pública. I això es pot fer en col·laboració, també, amb el sector empresarial, en el que es denomina PPP (partenariat publicoprivat); es tracta d'una bona via de finançament.

La major part d'esforços de les administracions se centren en serveis públics on es produeixen guanys evidents en l'eficiència, la qualitat i l'economia. Des de la diputació s'ajuda en l'estudi i planificació de les accions; s'ofereix suport tècnic i econòmic per a la seva implementació en el territori; es fa el seguiment posterior; i es comparteixen les experiències amb tècnics i electes, de forma transversal i en una gran xarxa de coneixement.

–¿Creu que la ciutadania necessita canviar el xip per adaptar-se al concepte *smart*?

–Crec que ja l'està canviant, i que precisament aquest canvi és el que

obliga a pensar en ciutats intel·ligents. No hi haurà ciutats *smart* sense ciutadania *smart*. I això comporta no només la prestació de serveis a la ciutadania de forma innovadora, sinó també noves formes d'innovació educativa, d'aprenentatge, d'e-govern... i sobretot l'exigència de gestionar els recursos públics amb la màxima qualitat i la màxima eficiència.

–S'ha creat un núvol per a la gestió interna dels municipis, ¿en què consisteix?

–La Diputació de Barcelona ofereix recursos compartits als ens locals, i això significa que posa a disposició dels ajuntaments un conjunt de recursos TIC que permeten oferir-los, remotament i amb grans economies d'escala, un bon nombre de serveis, com la gestió i la re-captació d'impostos i tributs o la gestió del padró, entre altres. Es tracta d'un exemple concret d'allò que avui dia es coneix com a serveis en el núvol (*cloud*, en anglès). Un exemple de la filosofia que impulsa l'acció de govern de la diputació, que és donar suport econòmic, tècnic i humà als ajuntaments.❶

7.000 MILIONS DE RAONS PER TENIR CURA DEL PLANETA

Pot semblar senzill però no ho és. I és que l'única manera de convertir el nostre planeta en una llar per a tothom és generant una gran consciència social, comprometent-nos amb l'entorn i amb els qui en formem part. A ACCIONA intentem fer-ho realitat en el nostre dia a dia: construint infraestructures que faciliten la vida de les comunitats, apostant per les energies renovables com a única solució per a l'augment imparable de la demanda energètica i treballant per tal que l'aigua sigui un bé al qual tothom pugui tenir-hi accés. D'aquesta manera, el nostre planeta no només podrà albergar 7.000 milions de persones, sinó tothom que vinguï en el futur.

